

فکت

اگر وضعیت بهتر شود با توجه و ظرفیت و پتانسیلی که بانوان دوومیدانی کار دارند، می توانیم حداقل یک سهمیه دیگر المپیک نیز کسب کنیم. البته شرایط برای کسب سهمیه دوو میدانی نسبت به دوره‌های قبل سخت تر شده و دیگر دو نوع ورودی A و B وجود ندارد و همه در یک بخش سهمیه می گیرند و این سبب می شود تا تعداد سهمیه‌های کمتری توزیع شود و کار برای گرفتن ورودی المپیک سخت تر شود

گفت‌وگوی «جوان» با لیلا رجبی ملی‌پوش دوومیدانی و اولین سهمیه المپیک ایران در بخش بانوان

حمایت نکنند در المپیک نتیجه نمی گیریم

لیلا رجبی اولین بانوی ایرانی است که توانسته سهمیه المپیک ۲۰۱۶ ریو را کسب کند، ورزشکار بلاروسی‌ال‌اصلی که سال ۸۶ پس از ازدواج با ملی‌پوش ایرانی تیم ملی دوومیدانی با گرفتن تابعیت کشورمان برای قهرمانی آسیا تا کسب مدال نقره در اینچئون که اولین مدال بانوان دوومیدانی کار ایرانی در تاریخ بازی‌های آسیایی بود. او در ادامه موفقیت‌هایش هفته اول مراد در رقابت‌های بین‌المللی دوومیدانی جام کازانف قزاقستان سهمیه المپیک ۲۰۱۶ برزیل را کسب کرد و یک اولین دیگر به افتخار ازش اضافه نمود. رجبی این بار اولین بانوی کشورمان بود که توانست سهمیه المپیک ریو را بگیرد. رجبی در پرتاب وزنه جام کازانف با پرتابی معادل ۱۸/۰۴ موفق به کسب ورودی المپیک شد و قهرمان این مسابقات شد. ورودی مسابقات پرتاب وزنه المپیک ۱۷/۸۰ و ورودی مسابقات جهانی ۱۷/۷۵ است. ملی‌پوش دوومیدانی کشورمان در حالی توانست مجوز شرکت

گفت‌وگو
سید احمدیان

تیم ایران مسابقه می‌دهد و تا امروز توانسته است مدال‌های زیادی برای ایران کسب کند، از پرتز قهرمانی آسیا تا کسب مدال نقره در اینچئون که اولین مدال بانوان دوومیدانی کار ایرانی در تاریخ بازی‌های آسیایی بود. او در ادامه موفقیت‌هایش هفته اول مراد در رقابت‌های بین‌المللی دوومیدانی جام کازانف قزاقستان سهمیه المپیک ۲۰۱۶ برزیل را کسب کرد و یک اولین دیگر به افتخار ازش اضافه نمود. رجبی این بار اولین بانوی کشورمان بود که توانست سهمیه المپیک ریو را بگیرد. رجبی در پرتاب وزنه جام کازانف با پرتابی معادل ۱۸/۰۴ موفق به کسب ورودی المپیک شد و قهرمان این مسابقات شد. ورودی مسابقات پرتاب وزنه المپیک ۱۷/۸۰ و ورودی مسابقات جهانی ۱۷/۷۵ است. ملی‌پوش دوومیدانی کشورمان در حالی توانست مجوز شرکت

خانم رجبی تبریک می‌گوییم اولین بانوی ایرانی بودید که توانستید سهمیه المپیک برزیل را بگیرید، آن هم در شرایطی که با مشکلات زیادی آماده مسابقات بین‌المللی کازانف شده بودید!

شرایط سختی بود، به خاطر مصدومیتی که داشتم نتوانستم در قهرمانی آسیا و جایزه بزرگ آسیا شرکت کنم. به همین خاطر پس از اینکه آسیب دیدگی‌ام تا حدودی برطرف شد تقریباً حدود دو ماه قبل از مسابقات قزاقستان تمریناتم را برای این مسابقات شروع کردم. در رکوردگیری‌هایی که قبل از مسابقات داشتم امیدوار بودم که در قزاقستان بتوانم ورودی المپیک را کسب کنم. البته پیش‌بینی آن با توجه به اینکه پرتاب وزنه یک ماده رکوردی است سخت بود. با وجود این توانستم در جام کازانف با پرتاب ۱۸/۰۴ ورودی المپیک را کسب کنم.

اشاره کردید این سهمیه را در حالی کسب کردید که هنوز آسیب دیدگی‌تان به صورت کامل برطرف نشده بود؟

بله، در شرایط آمادگی کامل نبودم اما مصدومیت جزئی که باقی مانده اذیتم نمی‌کرد. به همین خاطر با توجه به شرایطی که قبل از اعزام به این مسابقات داشتم از عملکردم در قزاقستان راضی هستم و توانستم به هدفی که داشتم برسم.

شما در پرتاب وزنه و حسین تفتیان و رضا

قاسمی در دوی صد متر در حالی در جام کازانف سهمیه کسب کردید که با مشکلات و البته مصائب زیادی به این رقابت‌ها اعزام شده بودید و کمتر کسی پیش‌بینی می‌کرد که دوومیدانی کاران موفق شوند!

روزی‌های سختی بود، فدراسیون مشکل بودجه داشت و نمی‌توانست شرایطی که ملی‌پوشان برای موفقیت را می‌خواهند فراهم کند. در این وضعیت اینکه بچه‌ها بدون مربی خارجی، بدون اردو و بدون امکانات بتوانند سهمیه المپیک بگیرند، واقعاً کار بزرگی بود اما با ادامه این وضعیت نمی‌توان برای المپیک آماده شد و باید شرایط تغییر کند. **با وجود دشواری کار ملی‌پوشان دوومیدانی کار، پیش‌بینی می‌کنید که چند سهمیه دیگر در بخش بانوان بتوانیم در رشته دوومیدانی کسب کنیم؟**

اگر وضعیت بهتر شود با توجه و ظرفیت و پتانسیلی که بانوان دوومیدانی کار دارند، می توانیم حداقل یک سهمیه دیگر المپیک نیز کسب کنیم. البته شرایط برای کسب سهمیه دوو میدانی نسبت به دوره‌های قبل سخت‌تر شده و دیگر دو نوع ورودی A و B وجود ندارد و همه در یک بخش سهمیه می گیرند و این سبب می شود تا تعداد سهمیه‌های کمتری توزیع شود و کار برای گرفتن ورودی المپیک سخت‌تر شود.

در مصاحبه‌هایتان پس از کسب سهمیه گفته

۵ رشته و امید به کسب سهمیه و مدال

خیز بانوان ایرانی برای المپیک ریو

کنند. کادر فنی دو و میدانی در حال حاضر معتقدند که علیرزاده دیگر نمایندگان ماز قافله عقب مانده و نتوانستند امتیازی مناسب کسب کنند. در حال حاضر به غیر از کیما علیزاده، دیگر تکواندوکاران از جمله شکرانه ایزدی و اکرم خداینده نماینده‌های ما برای کسب سهمیه ریو به حساب می‌آیند.

■ **دوو میدانی**

غیر از لیلا رجبی قطعاً مریم طوسی و سپیده توکلی از شانس‌های کسب سهمیه به حساب می‌آیند. البته به این شرط که برنامه‌ریزی خوبی در فرصت کم باقیمانده صورت گیرد. یعنی اینکه اگر این دو در این مدت کوتاه خوب به اردوها اعزام شوند و با آمادگی کامل یا به مسابقات بگذارند قطعاً می‌توانند رکورد بزنند و سهمیه ریو را کسب

چند رکوردی که ورودی گرفته‌ام با این رکوردها فاصله دارد اما سعی می‌کنم در ماه‌های باقیمانده تا المپیک رکوردم را ارتقا دهم و حداقل بتوانم به مرحله ماقبل فینال و به جمع ۱۲ پرتابگر وزنه برتر المپیک صعود کنم. البته پیشرفت در رشته‌های رکوردی مانند پرتاب وزنه احتیاج به زمان و امکانات دارد. در ریو انتظار دارم نسبت به لندن یک قدم جلوتر باشم اما باز هم می‌گویم همه اینجا بستگی به فراهم شدن شرایط لازم دارد ولی متأسفانه هنوز خبری از عملی شدن قول‌ها نشده است و با همان شرایط سابق تمرین می‌کنیم.

با تمام این مشکلات به نظر می‌رسد بازی‌های دوومیدانی قهرمانی جهان که ۳۱ مرداد در چین آغاز می‌شود، می‌تواند یک میدان تدارکاتی خوب برای شما و بقیه ملی‌پوشان دوومیدانی پیش از المپیک تابستان آینده در ریو باشد، در این باره صحبت می‌کنید؟

مسابقات دوومیدانی قهرمانی جهان همان طور که اشاره کردید یک تجربه خوب و میدان بزرگی است، اگر چه کسب مدال در این مسابقات خیلی سخت و دور از انتظار است اما معتقدم چون این مسابقات قبل از المپیک برگزار می‌شود می‌توانیم یک ارزیابی خوب از شرایط آمادگی‌مان و فاصله‌ای که با بهترین‌های جهان داریم داشته باشیم و پس از آن در فاصله‌ای که تا المپیک باقیمانده سعی کنیم به رکوردهای آنها نزدیک‌تر شویم.

حسرت مدال‌آوری بانوان المپیکی ایران

بانوان ورزشکار ایرانی در ادوار مختلف برگزاری رقابت‌های المپیک هرگز موفق به کسب عنوان و مدال نشده‌اند. اما حضور آهسته و پیوسته آنها در این رقابت‌ها از المپیک توکیو تا لندن، مسبری

جدید را برای بانوان ورزشکار رقم زده است. خصوصاً که در المپیک لندن حضور پر تعداد بانوان ورزشکار ایرانی، آینده‌ای روشن را برای بانوان جامعه ورزش ایران ترسیم کرد.

■ ■ ■

المپیک ۱۹۶۴ توکیو اولین المپیکی بود که زنان ایرانی در آن حاضر بودند. در این رقابت‌ها نازلی بیات در رشته پرش از قنار، ژولیت گفرگت در پرتاب دیسک، سیمین مسافهرمدو و ۱۰۰ متر و پرش طول و جمیله سروری در رشته ژیمناستیک بانوان کاروان ایران را تشکیل می‌دادند. بعد از المپیک توکیو، بانوان ایرانی دیگر نتوانستند سهمیه حضور در المپیک ۱۹۷۶ را کسب کنند. تا اینکه در المپیک ۱۹۷۶ مونترال با دیگر پای بانوان ورزشکار ایران به بزرگ‌ترین تورنمنت ورزشی دنیا باز شد. در المپیک مونترال ژیل‌الماسی، گیتی محبان و مهوش صافی‌ور ورزشکاران ایران بودند در انفرادی شمشیر بازی مسابقه دادند. ضمن اینکه در بخش تیمی شمشیربازی نیز گیتی محبان، ژیل‌االماسی، مهوش صافی‌ور و مریم آچاک مبارزه داشتند. لیذا فریمان، دیگر ورزشکار ایرانی بود که بعد از وقفه‌ای ۲۰ ساله از حضور بانوان ایرانی در المپیک، موفق به کسب جواز حضور در المپیک ۱۹۹۶ آتلانتا شد. لیذا فریمان اولین تیرانداز المپیکی ایران بود که در رشته تفنگ ۱۰ متر بادی حضور داشت و توانست رتبه‌بندی ۴۷ را به دست بیاورد. حضور ورزشکاران بانوی ایران در المپیک ۲۰۰۰ سیدنی هم تکرار شد. منیژه کاظمی در المپیک سیدنی توانست در رشته تیراندازی ۱۰ متر بادی تیراندازی کند و طلسم مقطعی بودن راهبانی بانوان به المپیک را بشکند. المپیک ۲۰۰۴ آتن نیز با حضور یک بانوی ورزشکار همراه بود و باز هم در رشته تیراندازی، نسیم حسن پور بانوی ورزشکار ایران در ۱۰ متر تیراندازی بادی،

بعد از المپیک مونترال، حضور بانوان ورزشکار ایرانی در المپیک کمرنگ بود. اما سال ۲۰۰۸ بار دیگر بانوان ایرانی نقشی پررنگ در این رقابت‌ها داشتند. در المپیک یکن نیمه آلتین در تیرو کمان، هما حسینی در قایقرانی و سارا خوش جمال فکری در وزن منفی ۴۹ کتواندو بانوان کاروان ایران بودند. ضمن اینکه در این رقابت‌ها هما حسینی، پرچم‌دار کاروان ایران بود. با وجود آنکه بانوان ورزشکار ایرانی در طول این سال‌ها تلاش کرده بودند تا حداقل سهمیه را در کاروان المپیکی ایران داشته باشند، اما در تمام ادوار این رقابت‌ها، هرگز تعداد بانوان کاروان ایران از چهار ورزشکار تجاوز نکرده بود. طلسمی که در المپیک لندن شکست و امیدواری‌های زیادی را برای جامعه ورزش بانوان ایجاد کرد. در المپیک ۲۰۱۲ لندن تعداد بانوان ورزشکار ایران به هشت نفر رسیده بود که این مسئله انگیزه و تلاش بانوان را چندان براب کرد. الهه احمدی، تیرانداز المپیکی ایران اولین ورزشکار زن ایرانی بود که شعله‌امید را در دل بانوان ورزشکار ایرانی روشن کرد و به مرحله فینال تیراندازی المپیک راه یافت تا در نهایت در جایگاه ششمی قرار گرفت. اتفاقی که در تاریخ تیراندازی ایران بی‌سابقه بود. معلقا جام بزرگ دیگر تیرانداز ایرانی در لندن هر چند عملکردی قابل قبول را به نمایش گذاشت، اما نتوانست چون احمدی به فینال این بازی‌ها راه پیدا کند. یکی از موفق‌ترین رشته المپیکی بانوان در المپیک لندن پینگ‌پنگ بود. ندا شهنسوار، نماینده ایران در این رشته ورزشی به عنوان اولین پینگ‌پنگ باز ایران در المپیک در اولین رقابت خود مقابل حریفی قرار گرفت که ۳۰۰ تبه‌از او بالاتر بود اما نتوانست بازی نزدیک و قابل قبولی را برابر او به نمایش بگذارد، اما نتوانست پیروز این مسابقه باشد و با قبول شکست از المپیک کنار رفت. دیگر نماینده بانوان ایران در لندن سوسن حاجی‌پور بود. تنها تکواندوکار زن ایرانی در این رقابت‌ها دور از انتظار و جگکنده ظاهر شد.

حاجی‌پور برابر حریفش بارنیکه هشت نمایشی قابل قبول ارائه کرد، اما در راند طلایی بازی را واگذار کرد. زهرا دهقان، کماندار المپیکی ایران دومین کماندار المپیکی تاریخ ورزش ایران در لندن بود. دهقان با توجه به حواشی پیش آمده پس از برکناری صفایی از ریاست فدراسیون تیرو کمان، تا آخرین روزهای اعزام به المپیک از حضورش به عنوان نماینده ایران مطمئن نبود و بدون داشتن مربی در لندن حاضر شد و نتوانست امتیاز قابل توجهی کسب کند.

سولماز عباسی و آرزو حکیمی نیز دو بانوی ورزشکار کاروان ایران در بخش رینگینگ و کانو بودند که آنها نیز پیش از اعزام به لندن با حاشیه‌های تعویض مدیریتی فدراسیون مواجه بودند اما با کادر کامل قایقرانی در این رقابت‌ها شرکت کردند ولی در نهایت نتوانستند نتیجه‌ای مطلوب را رقم بزنند و بدون پیروزی از دور رقابت‌ها حذف شدند. هر چند عباسی در مرحله به ششاز یک بار توانست خود را به مرحله بعد برساند، اما این موفقیت به راهپایی به جمع ۲۱ نفر برتر نینجامید. آرزو حکیمی هم به عنوان جوان‌ترین ورزشکار کاروان ایران پس از مسابقه اول از دور بازی‌ها حذف شد.

دیگر نماینده بانوان در المپیک لیلا رجبی بود که به عنوان اولین نماینده زن ایران در پرتاب وزنه محسوب می‌شد. رجبی در زمان مسابقات از ناحیه پا دچار مصدومیت بود و تغییر در شرایط تمریناتش در بلاروس از جمله موضوعاتی بود که در ثبت رکوردهایش که خود هم از آن رضایت نداشت، تأثیر داشت.

■ **تکاه**

■ **شیوانوروزی**

حضور موفق بانوان در عرصه‌های مختلف ورزشی افتخاری بزرگ برای ایران اسلامی محسوب می‌شود. در شرایطی که رسانه‌های غربی از هر حربه‌ای استفاده می‌کنند تا ورزش بانوان ایرانی را منزوی جلوه دهند، افتخار آفرینی‌های مکرر نقشه‌های پوشالی بیگانگان را نقش بر آب می‌کنند. به همین دلیل در فاصله یک سال تا شروع المپیک ۲۰۱۶ می‌تلید که مسئولان با نگاهی متفاوت از گذشته از بانوان المپیکی حمایت کنند.

ورزشکاران کشورمان کمتر از یک سال زمان دارند تا بهترین عملکرد خود را در مسابقات گزینشی المپیک ریو به نمایش بگذارند و سهمیه حضور در این رقابت‌ها را کسب کنند. حال آنکه انتظار می‌رود بانوان در رشته‌های مختلف نیز همچون گذشته با تعصب و بانگیزه برای به دست آوردن حداکثر سهمیه‌ها بکوشند. با این وجود در ماه‌های اخیر گلایه‌های زیادی در مورد بی‌توجهی و بی‌خیالی‌های جدی مسئولان از سوی ورزشکاران مطرح شد، گلایه‌هایی که تاکنون با مصاحبه‌های امیدوارکننده به آن واکنش نشان داده‌اند. همانطور که اشاره شد زمان زیادی تا برطرف کردن کمبودهای اساسی ورزش بانوان باقی نمانده و تا دیر نشده باید اقدامی اساسی در جهت رفع کمبودها صورت بگیرد.

در المپیک لندن کاروان ایران هشت ورزشکار زن را در جمع خود می‌دید. در همان دوره بهترین نتیجه تاریخ ورزش بانوان کشور با صعود الهه احمدی به مرحله یک چهارم نهایی مسابقات تیراندازی رقم خورد، نتیجه‌ای که انرژی مضاعفی به بانوان داد تا با روحیه بهتری نسبت به گذشته برای طی کردن پله‌های ترقی تلاش کنند. اما برخلاف انتظارها چند هفته که از این اتفاق گذشت هیاهوهای مسئولان ذوق زده هم فروکش کرد و به کل فراموش کردند که نابغه‌های ورزشی را نباید به حال خود رها کرد. حالا که سه سال از آن نتیجه در خشان می‌گذرد دوباره خیلی‌ها یادشان افتاده که تیراندازان توانایی کسب سهمیه را دارند. در ماه‌های اخیر سفرهای برون مرزی و اردوهای تدارکاتی تیم ملی تیراندازی لغو شده و همین مسئله موجب شده که تیراندازان بانو تاکنون موفق به کسب سهمیه نشوند. علاوه بر این تمرینات‌شان نیز با مشکلات زیادی مواجه شده است. در حال حاضر فشنگ کافی برای تمرین وجود ندارد، تیراندازان مجبورند با سلاح‌های خالی فقط حالت‌گیری را تمرین می‌کنند. در چنین شرایطی چگونه می‌توان از احمدی و سایر بانوان تیرانداز انتظار داشت بیشترین سهمیه را برای ورود به ریو کسب کنند؟!

دغدغه‌های بانوان به همین جا ختم نمی‌شود. دوومیدانی کاران نیز همانند تیراندازان با مشکلات زیادی روبه‌رو هستند. با این تفاوت که لیلا رجبی اخیراً سهمیه المپیک را گرفت. اما بانوی پرتابگر دیسک از بی‌توجهی‌ها می‌نالد. رجبی هم مثل خیلی‌های دیگر انتظار دارد حالا که سهمیه گرفته توجه ویژه‌ای به او شود، مربی اختصاصی، اردوهای برون مرزی و پرداخت به موقع پاداش‌ها کمترین توقع ورزشکاری است که می‌تواند داشته باشد. رکوردترین آردگاه ورزش دنیا حضور باید و اتفاقاً همه هم انتظار دارند. از سوی دیگر آنکه وزارت ورزش نیز توقع دارد در این دوره بانوان بیش از هشت سهمیه المپیک را به دست بیاورند و رکورد لندن را بشکنند. این انتظارات در حالی مطرح می‌شود که مسئولان از نحوه آمادسازی ملی پوشان خبر ندارند و نمی‌دانند شانس‌های کسب سهمیه علاوه بر دغدغه‌های معیشتی نیازم‌رزشان را صرف تمرینات و اعزام‌ها کنند. در ورزش حرفه‌ای برای رسیدن به نتیجه ایده‌ال باید حرفه‌ای فکر و عمل کرد. اینکه مسئولان به گونه‌ای اظهارنظر کنند که تنها به بالا رفتن سطح توقعات منجر شود بدون شک به نفع ورزش ایران نخواهد بود. بانوان ورزشکار در تورنمنت‌های مختلف بارها توانایی هایشان را ثابت کرده‌اند و تنها هوای خوش‌رنگی را به گردن اوخته‌اند. منتها دست‌اندر کاران ورزش از اعتقادی به حمایت همه جانبه از نابغه‌های ورزش ندارند و تنها در آستانه رقابت‌های مهم یا قهرمانان خود می‌افتند.

می‌شوند، رقابت‌های جام جهانی که جنوبی و مسابقات جهانی اسپانیا از جمله مسابقاتی بود که سهمیه‌ای در آنها کسب نشد و فرصت مسابقات امریکا هم به دلیل عدم صدور ویزا از دست رفت تا همه امیدها به رقابت‌های آتی باشد. در این رشته نیمه خدمتی، الهه احمدی، مه‌لقا جام بزرگ و تر جاس ام‌قلی نژاد از جمله شانس‌های ما برای کسب سهمیه المپیک ریو هستند.

■ **تیر و کمان**

زنان کماندار در ریکرو و کامیوند برای شرکت در مرحله سوم رقابت‌های جام جهانی تیرو کمان در لهستان، در اردوی یک هفته‌ای لهستان هستند. سومین مرحله رقابت‌های جام جهانی تیرو کمان از ۲۰ مرداد به مدت پنج روز در لهستان برگزار می‌شود که در ریکرو شیوا خرم‌شاهی، زهرانعمتی و ملیکا عبدالکریمی و در کامیوند سکینه قاسم‌پور، افسانه شفیع‌ی و مریم رنجبر از جمله ملی پوشان کماندارمان برای کسب سهمیه المپیک ریو به‌شمار می‌روند.

■ **قایقرانی**

مسابقات جهانی قایقرانی آب‌های آرام در حالی‌اواخر مرداد در میلان ایتالیا برگزار می‌شود که با توجه به پیش‌رفتی که بانوان ایران در سال‌های اخیر داشته‌اند یکی از امیدهای کسب سهمیه هستند. ۱۶ سهمیه در بخش بانوان در این مسابقات وجود دارد که به ترتیب در بخش کایاک دو نفره (شش سهمیه)، کایاک چهار نفره (۱۰ سهمیه) و کایاک یک نفره (هشت سهمیه) المپیک وجود دارد. البته این پایان کار برای کسب سهمیه نیست. جاکار تای اندونزی مهر ماه میزبان مسابقات قهرمانی آسیاست که در این مسابقات تکلیف یک سهمیه کایاک در بخش بانوان مشخص خواهد شد. سولماز عباسی، حمیرا بزرگر، نازنین ملایی و مهسا جاور پاروزنان ایران هستند که امید به کسب سهمیه دارند.